

ՀԱՅՈՑ ԼԵՌՆԵՐՈՒՄ

Մեր ճամփեն խավար, մեր ճամփեն գիշեր,
Ու մենք անհատնում
էն անլույս մըթնում
Երկա՛ր դարերով գընում ենք դեպ վեր
5 Հայոց լեռներում,
Դըժար լեռներում:

Տանում ենք հընուց մեր գանձերն անգին,
Մեր գանձերը ծով,
Ինչ որ դարերով
10 Երկնել է, ծընել մեր խորունկ հոգին
Հայոց լեռներում,
Բարձրը լեռներում:

Բայց քանի անգամ շեկ անապատի
Օրդուները սև
15 Իրարու ետև
Եկա՛ն, զարկեցին մեր քարվանսն ազնիվ
Հայոց լեռներում,
Արնոտ լեռներում:

Ու մեր քարվանսը շըփոթ, սոսկահար,
20 Թալանված, ջարդված
Ու հատված-հատված
Տանում է իրեն վերքերն անհամար
Հայոց լեռներում,
Սուգի լեռներում:

25 Ու մեր աչքերը նայում են կարոտ
Հեռու աստղերին,

Երկընթի ծերին,
Թե երբ կըբացվի պայծառ առավոտ
Հայոց լեռներում,
30 Կանաչ լեռներում: